

Veľká Noc 2000, vpísané do rán Kristových

Na Bielu sobotu po svätení ohňa ryje kňaz do paškálu kríž – prvé a posledné písmeno gréckej abecedy a letopočet príslušného roku – a pritom hovorí: „Kristus je ten istý včera i dnes. On je počiatok a koniec, Alfa a Omega, Pán času a večnosti. Jemu patrí sláva a moc po všetky veky vekov. Amen.“ Keď potom vkladá do paškálu päť hrudiek, modlí sa: „Pre svoje sväté a oslávené rany nech nás ochraňuje a zachováva Kristus, náš Pán. Amen.“

Slávna proklamácia Ježišovej božskej suverenity a majestátu. Ako do toho paškálu, tak aj do rán a Srdca Pánovho túžime vpísať seba, svoje mená, daný rok i celý svet a večnosť. Všetko Kristovi zasvätiť, zveriť, odovzdať! To je hold jeho božskej moci a moci jeho vykupiteľského diela. A je veľmi spasiteľné denne sa vpisovať do Kristových rán. Tým Kristovi pripomíname, čo za nás obetoval a dovoľávame sa všetkých milostí, ktoré nám svojím utrpením získal.

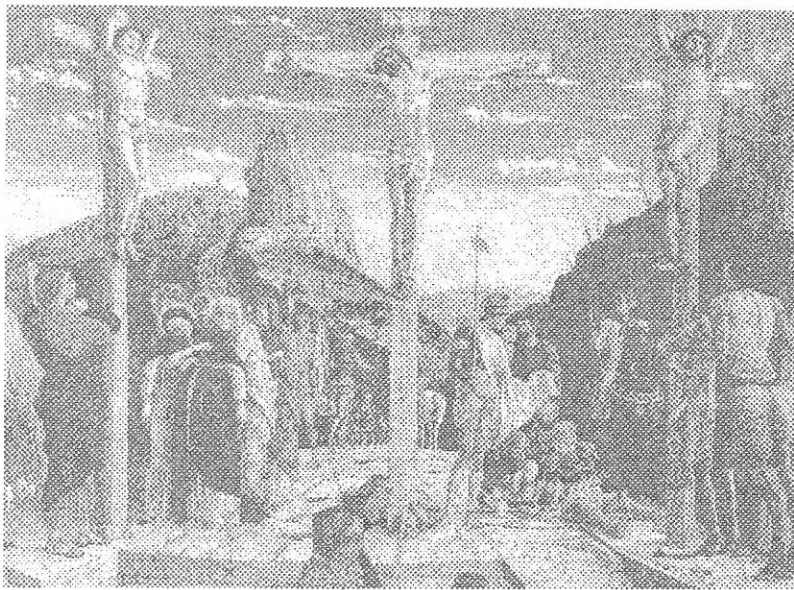
(Porovnaj J. Hlouch, Minútočka).

Kristus je ten istý včera i dnes a naveky. Táto myšlienka sa nesie týmto jubilejným rokom. Pripomína nám, že v Kristovi žijeme, hýbeme sa a sme. S ním máme aj vstať z mŕtvych z hriechu a zo starého života na Veľkú Noc v tomto roku.

Kiež by sa nám to podarilo všetkým čo najkvalitnejšie v živej, osobnej viere vo zmŕtvychvstalého Krista.

Vyprosuje, želá a žehná a čo najkrajšie veľkonočné sviatky praje

Jozef Kolpák, duchovný otec

Apoštolát modlitby na mesiac apríl:

- **Všeobecný:** Aby utečenci a pristáhalovci v bratskom prijatí kresťanmi zakúsili dobrotu Boha, Otca všetkých ľudí.
- **Misijný:** Aby národy Afriky, zranené konfliktami a vojnami, našli v evanjeliu silu, ktorá zvíťazí nad pomstou a násilím a otvorí srdcia pre odpustenie a zmierenie.
- **Úmysel KBS:** Aby sme sa myšlienkami o utrpení a smrti Pána Ježiša a dobrou svätou svednosťou čo najlepšie pripravili na slávenie Veľkej noci.

V číselnom vyjadrení za rok 1999 sme na splácanie dlhov vynaložili vyše 57% z celkových výdavkov. Z toho dôvodu sme nemohli vložiť zdroje do žiadnych nových investičných programov.

V tomto roku, tak ako ste si všimli, sa začalo s budovaním nového zdravotného strediska. Budú v ňom štyri zdravotnícke zariadenia: všeobecný lekár, detská ambulancia, lekáreň a zubná ambulancia. Prvé tri sú budované vlastníckmi objektu a zubnú ambulanciu zatiaľ budujeme z vlastných zdrojov. Prebiehajú rokovania so susednými obcami – Zvončín, Košolná, Dlhá – so žiadosťou o spoluúčasť na budovaní tejto časti, nakoľko i ich občania sú pacientmi uvedených lekárov. Práce aj na uvedenej ambulancii musia prebiehať s prácami na prvých troch zariadeniach naraz.

Touto cestou sa obraciam na občanov s prosbou o brigádnicke pomoc pri budovaní časti zubnej ambulancie a tým aj znížení nákladov obce na toto zariadenie, že sa môžu kedykoľvek prihlásiť na OcÚ a ponúknuť pomoc.

Predpoklad uvedenia zdravotného strediska v Suche nad Parnou do prevádzky je v tomto roku.

Teším sa na Vašu pomoc a spoluprácu.

Ludovít Štefánek, starosta obce

Vážení spoluobčania!

Prihovám sa Vám v prvý jarný deň r.2000 a chcel by som sa obzrieť za rokom vlaňajším z pohľadu hospodárenia a plánov obce v tomto roku.

Uplynulý rok 1999 bol z hľadiska financií jeden z najnáročnejších v novodobej histórii. Nedostatok zdrojov, splácanie úrokov a úverov veľmi zaťažili rozpočet obce.

Dni pokánia

Častokrát sa pýtame: môžeme v piatok jesť mäso alebo nie? Jeden povie tak, druhý inak. Ale najlepšie nás o tom poučí Cirkev v náuke o pôstnej disciplíne. V minulosti sme si o tom hovorili aj v nedeľných homíliách. Nezaškodí si to zopakovať.

Kán. 1249 – Všetci veriaci, každý svojím spôsobom, sú z božského zákona povinní konať pokánie; aby sa však všetci medzi sebou spojili v istom spoločnom konaní pokánia, predpisujú sa dni pokánia, v ktorých sa veriaci majú zvláštnym spôsobom venovať modlitbe konaním skutky nábožnosti a dobročinnnej lásky, majú sa zapierať vernejším plnením svojich povinností a najmä zachovávaním pôstu a zdržiavania sa mäsa podľa normy nasledujúcich kánonov.

Kán. 1250 – Dni a obdobia pokánia v celej Cirkvi sú jednotlivé piatky celého roka a Pôstne obdobie.

Kán. 1251 – Zdržiavanie sa jedenia mäsa alebo iného pokrmu podľa predpisov Konferencie biskupov sa má zachovať každý piatok roka, ak nepripadá na niektorý deň, uvedený medzi slávnosťami; avšak zdržiavanie sa mäsa a pôst sa má zachovávať na Popolcovú stredu a v Piatok umučenia a smrti nášho Pána Ježiša Krista.

Kán. 1252 – Zákon zdržiavania sa mäsa zaväzuje tých, ktorí dovŕšili štrnásť rok života, zákon pôstu však zaväzuje všetkých plnoletých až do šesťdesiateho roka života. Duchovní pastieri a rodičia sa však majú starať, aby aj tí, ktorí pre maloletosť nie sú viazaní zákonom pôstu a zdržiavania sa mäsa, boli vychovávaní k pravému zmyslu pokánia.

Kán. 1253 – Konferencia biskupov môže bližšie vymedziť zachovávanie pôstu a zdržiavania sa mäsa, ako aj úplne alebo čiastočne zameniť pôst a zdržiavanie sa mäsa za iné formy pokánia, najmä za skutky dobročinnnej lásky a cvičenia nábožnosti.

Kán. 97 - § 1. Osoba, ktorá dovŕšila osemnásť rok života, je plnoletá; ak tento vek nedovŕšila, je maloletá.

(Kódex kánonického práva, 4. kniha – Posväcovacia úloha Cirkvi)

Pôstna disciplína

schválená na 8. zasadaní Konferencie biskupov ČSFR v Brne dňa 20. januára 1992 pre všetky diecézy

§ 1 – Popolcová streda a Veľký piatok sú dňami zdržovania sa mäsitých pokrmov a pôstu.

§ 2 – Všetky piatky v roku sú dňami pokánia. Veriaci v tieto dni konajú pokánie niektorým z nasledujúcich spôsobov :

- (1) zdržovanie sa mäsitého pokrmu,
- (2) skutok nábožnosti: účasť na svätej omši alebo križová cesta alebo bolestný ruženec,
- (3) čítanie Svätého písma trvajúce aspoň 10 minút,
- (4) skutok lásky k blížnemu: návšteva chorého s konkrétnym prejavom pomoci alebo návšteva cintorína spojená s modlitbou za zosnulých alebo hmotná pomoc chudobným či viacdenným rodinám a pod.,
- (5) zrieknutie sa sledovania televíznych programov (okrem správ) alebo fajčenia alebo alkoholických nápojov alebo iné sebazaprenie.

Nech nám táto náuka o pôstnej disciplíne pomôže správne sa zorientovať, najmä pri svedení sa, poučení ďalších a prijatí pokánia, ku ktorému nás vedie Cirkev, k zmene zmýšľania v našom živote.

Vyprosuje a želá všetkým

Jozef Kolpák
duchovný otec.

Z dievčiny rehol'nica, z rehol'nice väzeň pre Krista

K 100. výročiu narodenia hrdinskej sestry Vojtechy Polakovičovej, budovateľky slovenskej provincie premonštrátok.

Keď 13. apríla 1900 prišlo v Zvončine, malej dedinky pri Trnave, vo viacdennnej rodine Polakovičovcov na svet dievčatko, iste nik ani len netušil, že ho čaká život naplnený dramatickými premenami. Rodičia Pavol a Mária, rod. Čiplová, mu pri

krste dali meno Terézia. Z dieťaťa sa po rokoch stala deva a mladá žena, ktorá si začala uvedomovať, že Pán ju volá k zasvätenému životu.

V tom čase robil český redemptorista P. Jozef Říha (1875-1946) ľudové misie na Slovensku a pod jeho vplyvom sa začali hlásiť do nedávno založenej Kongregácie sestier premonštrátok zo Svätého Kopečka aj prvé Slovenky.

Medzi nimi bola i Terézia Polakovičová. 29. júla 1922 si na Svätom Kopečku pri Olomouci spolu s Pavlínou Mravcovou z Rakovej pri Čadci a Máriou Danišovičovou z Bieleho Kostola pri Trnave obliekla rehol'né rúcho premonštrátok a prijala meno Vojtecha (Vojteška).

V r. 1924 sa prvý apoštolský administrátor trnavský a neskorší biskup Dr. Pavol Jantusch (1870-1947) rozhodol pozvať sestry premonštrátky do Trnavy, kde by viedli domácnosť v kňazskom seminári. V trojčlennej skupinke rehol'níc, ktorá 1. septembra 1924 pricestovala do Trnavy, bola aj sestra Vojtecha. Zriadením filiálky na Slovensku boli vlastne položené základy slovenskej provincie Kongregácie a o jej budovanie sa práve táto sestra veľmi zaslúžila.

(pokračovanie na 3. strane)

Z dievčiny rehol'nica, z rehol'nice väzeň pre Krista

(pokračovanie z 2. strany)

Duchovné dcéry sv. Norberta si svojou obetavosťou a neúnavnou pracovitosťou získali veľkú priazeň Dr. Jantauscha. Po smrti svojej rodnej sestry Pavliny (1. júla 1925), ktorá mu viedla domácnosť, ich poveril aj touto službou. Predstavenou komunity v biskupskej rezidencii sa stala sestra Vojtecha.

Dôležitým medzníkom v jej rehol'nom živote bol 12. august 1926, vtedy totiž na Svatém Kopečku zložila večné sľuby.

Keď v r. 1929 Mons. Jantausch veľmi vážne ochorel sestra Vojtecha spolu so sestrou Agnesou Danišovičovou mu preukázali veľké služby, s láskou ho ošetrovali a vynaložili všetko svoje úsilie na jeho vyliečenie, hoci bol v ohrození života. Neostal im dlžný, po uzdravení ešte viac podporoval sestry premonštrátky a rozhodol sa založiť im vo Vrbovom, svojom rodisku, kláštor.

Konal rázne, a tak už od 28. októbra 1930 mohli byť životné osudy sestry Vojtechy späté s Vrbovým. V tento deň prišla ešte s jednou sestrou a jednou kandidátkou do nedokončeného vrbovského kláštora, aby tu rozvinuli rehol'ný život a pozoruhodnú činnosť v prospech obyvateľov mestečka. Viedli materskú školu (detskú opatrovňu), neskôr aj detský domov (od r. 1936), vyučovali náboženstvo, nemčinu, hru na klavíri, venovali sa ručným prácam. V posledne uvedenej činnosti vynikala sestra Vojtecha, ktorá vedela veľmi kvalitne vyšívať zlatom, čo je práca mimoriadne náročná. Vo Vrbovom tiež založila Mariánsku družinu, do ktorej sa hneď v počiatkoch prihlásilo 59 dievčat. Každú nedeľu popoludní sa im horlivo venovala.

Činnosť kláštora prinášala svoje ovocie. Už krátko po príchode rehol'nic do Vrbového sa prvé tunajšie dievčatá dokonca rozhodli stať premonštrátkami (Filipa Pavlína Holánová, Tadea Emília Madžová, Justína Anna Košťálová, Akvína Cecília Kolníková).

Sestra Vojtecha bola hneď po niekoľkých mesiacoch pôsobenia vo Vrbovom – v júli 1931 – menovaná za predstavenú komunity a túto funkciu zastávala až do zriadenia slovenskej provincie v r. 1939. V júli toho istého roku ju novokonštituovaná provinciálna rada zvolila za magistru noviciek, mala teda na starosti formáciu rehol'ného dorastu. Vo voľbách v r. 1943 sa stala zasa radkyňou predstavenej provincie. V r. 1946 prešla spolu s viacerými sestrami na nové pôsobisko, do nemocnice v Likieri (Hnúšťa). Tu sa stala predstavenou komunity. Ale už nasledujúci rok sa vrátila do Vrbového, pretože 27. apríla 1947 bola zvolená za predstavenú celej slovenskej provincie Kongregácie (v poradí tretiu). O niekoľko týždňov nato, opäť spolu so sestrou Agnesou, poskytli poslednú službu veľkému dobrodincovi premonštrátok, zakladateľovi ich slovenskej provincie, biskupovi Jantauschovi, keď sa oňho postarali v posledných chvíľach jeho pozemského života (+29. júna 1947 v trnavskej nemocnici).

Pod vedením Matky Vojtechy sa mladá provincia úspešne vzťahovala, pribúdalo rehol'ných povolání ako nikdy predtým (v r. 1948-1950 ich bolo 40, teda toľko ako v predchádzajúcom období za 11 rokov). Vo februári 1948 uskutočnila vizitačnú cestu po rehol'ných filiálkach v Bratislave, Likieri, Banskej Bystrici a Kysuckom Novom Meste. V auguste toho istého roku osobne vybavila, že sestry prevzali vedenie domácnosti misionárov zo Spoločnosti Božieho slova v Nitre na Zobore a v septembri vybavovala prevzatie nemocnice v Šahách, čo sa aj od 1. októbra uskutočnilo; ošetrovanie chorých sa tam venovalo 18 vrbovských rehol'nic a 1 kandidátka.

Po nastolení totalitného režimu v našej krajine sa však stále viac zhoršovala aj situácia Cirkvi a osobitne rehól'. Keď v apríli 1950 boli do koncentračných kláštorov násilne sústredení rehol'níci, bolo jasné, že zásah proti rehol'niciam nenechá na seba dlho čakať. Samozrejme neobišiel ani Vrbové. 28. augusta 1950 Matku Vojtechu predvolali na Slovenský úrad pre veci

cirkevné do Bratislavy a oznámili jej, že do Vrbového budú sústredené sestry premonštrátky zo všetkých filiállok, hoci kláštor mal oveľa menšiu kapacitu (30-40 osôb). Stało sa tak hneď v ďalší deň, počet rehol'ných sestier sa vo Vrbovom zvýšil na 75. V decembri museli sestry premonštrátky prepustiť všetkých 30 noviciek. V nasledujúcom roku Matku Vojtechu znova predvolali na uvedený úrad, kde ju informovali, že časť sestier bude presunutá do českého pohraničia na „produktívne práce“.

Ako zaznačila do hlásenia za mesiac október 1951 zmocnenkyňa (dozorkyňa nad sestrami), dosadená do kláštora Viera Hašková, Matka Vojtecha proti tomu opakovane protestovala. V zázname čítame o.i.: „Provinciálna predstavená mi viac ráz povedala, že to našim pánom na Slovensku nikdy neodpustí, že ich ako Slovenky poslali pracovať do Čiech, že sa nenašla pre nich na Slovensku žiadna práca. Že ony sa nikdy nebránili proti žiadnej práci. Keď im kázali okopávať, okopávali, keď im kázali šiť, šili. Len to sa im nemôže zmestiť do hlavy, prečo ich vystaňovali do Čiech... Provinciálna predstavená sa vyslovila, že keby bola chcela zle urobiť, že by bola mohla, lebo že za nimi stojí vyše pol Vrbového a že by z toho bol býval strašný frmol. Ja som ju uistila, že my sme si poradili aj s celým Vrbovým, lenže následky by si z toho bola odniesla ona sama...“

Z Vrbového deportovali v noci z 20. na 21. október 1951 35 sestier, z toho 27 premonštrátok, do Teplic-Šanova, kde ich nasadili na práce v národnom podniku Korda, k pradiarskym strojom. Ich polozenie nebolo Matke Vojteche ľahostajné, ponáhľala sa ich navštíviť a pomôcť im.

Úrady do Vrbového postupne sústredili sestry viacerých rehól' (anglické panny, mariánky, sestry Svätého kríža, spasiteľky a vincentky).

L. Podskalka
prevzaté z pripravovaného čísla:
„Hlas Vrbového“

(pokračovanie nabudúce)

Diecézne stretnutie mladých

V sobotu 18. marca sa v katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave konalo diecézne stretnutie mládeže spojené s púťou pre farnosť Dechtice a Dobrá Voda. Začalo sa ráno o 9.00 hod. svätou omšou, ktorú celebroval náš pomocný biskup Mons. Dominik Tóth spolu s 11-timi kňazmi.

V homílii pozdravil všetkých pútnikov a pripomenul, že tak ako svätý Otec v tomto jubilejnom roku putuje do Svätej Zeme, aj my by sme mali navštíviť našu katedrálu a po splnení podmienok predpísaných Cirkvou získať plnomocné odpustky. Ďalej spomenul, že svätý Otec po prvýkrát v histórii vystúpi na horu Sinaj, kde sa Boh stretol s Mojžišom a odovzdal mu desať Božích príkazov, ktoré máme dodržiavať. Po skončení svätej omše sa mladí z okolitých farností modlili bolestný ruženec a meditácie ku každému desiatku.

Na záver udelil pútnikom požehnanie so Sviatosťou oltárnou farský dekan. Pozdravil všetkých a v krátkom príhovore povedal, že aj keď bola táto pobožnosť trochu dlhšia (asi do 11 hod.), Pán Boh nám to, že sme si našli preňho čas, vynahradí 100-násobne.

Aj keď sa niektorým na toto stretnutie veľmi nechcelo, odchádzali všetci spokojní a šťastní s vďakou za pekné sobotné dopoludnie prežité s Kristom.

„Vďaka, Pane, za všetko, čo nám dávaš.“

T.E.

Zuzka Žigová

Jar

Jar sa blíži,
jar nás neminie.
Nech nesneží,
nech sneh pominie.

No ale nebojte sa!
Čas lásky sa neminie,
práve naopak,
ešte aj pribudne.

Jarná únava,
veď aj to prejde.
Všetci, rýchlo všetci,
do roboty sa dajme.

Púčiky už rozkvitajú
na tej našej breze,
niečo pridané
ešte dostanete.

Teplý vietor pofukuje,
konáre na našej breze
pekne hompáľuje.
Čo by nie, veď na to je.

Každé ráno vykukuje slniečko.
Volá nás na dvor
a praje nám:
„Dobré zdravíčko!“

Čas však plynie,
no aj jar
o chvíľu pominie.
Tak to chodí.

Ale pozor!
Toto vie aj človek,
naozajstnej krásnej jari
nikdy nie je koniec.

Pod'akovanie

Na rekonštrukciu sochy Panny Márie –
Nepoškvrnené počatie prispel

Ferko Volner

z Košolnej sumou: 1000,- Sk.

Ďakujeme

Gerard Michal Pobjecký

Písali sme o rodákoch zo Suchej (7/99), i Zvončina (9/99 i toto číslo), teraz o jednom významnom kňazovi - františkánovi, rodákovi z Košolnej.

Michal Pobjecký narodil sa 28. septembra 1637 v Košolnej. Po gymnaziálnych štúdiách u pátrov jezuitov v Trnave, 1. októbra 1659 vstúpil do rádu sv. Františka v Trnave, kde dostal rehoľné meno Gerard.

Filozofické a teologické štúdiá absolvoval v Bratislave (1660-1665). Počas štúdií, v roku 1663, bol poslaný do Ríma. Cestou navštívil Benátky a Loreto. A cestou domov zastavil sa v mariánskej Mariazelle (január 1664).

Po kňazskej vysviacke 18. januára 1665 v Bratislave, pôsobil vo viacerých kláštoroch: Malacky (1666-1669), odkiaľ bol vyslaný ako misionár do Senice (1667), Beckov (1670-1673), odkiaľ znovu bol poslaný do Senice a Sobotišt'a (1673). Pruské (1674, 1675, 1677, 1680, 1682), Svätá Katarinka (obec Dechtice, 1676, 1683-1686), Nitra (1687), Svätý Anton (Báč, 1688, 1703-1707), Trnava (1693-1696), Bratislava (1707 do smrti 29. júna 1721).

Bol klasicky vzdelaný. Zachovalo sa niekoľko jeho latinsky písaných rukopisov. Sú to rôznorodé práce v 8 zväzkoch: o ceste kresťana, o obyvateľstve svetadielov, o nebeských znakoch, ale aj verše o čnostiach a chybách ľudských, symboly čností, uhorskí panovníci, práca o Lorete, veršovaná chvála Ríma, o bludoch, rôzne výroky veľkých ľudí atď. V práci z roku 1706 čítame: „60-ročný fráter Gerard, najmenší z najmenších bratov kvôli tým, ktorých povinnosťou je obhajovať čnosti a naprávať chyby...“

Napriek rôznorodosti zanechaných prác, vidieť bohatú literárnu tvorbu doznievajúcej humanistickej vzdelanosti a začínajúceho sa baroka.

Gerard Michal Pobjecký zasluhuje si pozornosť pre svoj vynikajúci rehoľný život kňaza, ktorý rozdával radostne vieru hlásaním svätého evanjelia.

Nech tieto riadky sú spomienkou nielen pre rodákov - Košolňanov, ale aj pre celú farnosť a Slovensko.

Hadrián Radváni

Ahoj det'úrence!

Moje milé deti. Minule sme sa zhovárali o krste a o pôstnom období. Čoskoro sa 40 dňové očisťovanie a zdokonaľovanie našej duše zavŕši spomienkou na najväčšiu a najdôležitejšiu udalosť – na zmŕtvychvstanie Pána Ježiša.

V knihe dr. Tim Dowley „Sprievodca bibliou“ je opísaný posledný týždeň Ježiša v Jeruzaleme, ktorý ma naozaj veľmi zaujal. Počúvajte ako zaujímavovo ho Tim Dowley opísal:

Ježiš často hovoril svojim učeníkom, že nakoniec bude musieť ísť do Jeruzalema a tam zomrieť, no oni mu nerozumeli. Napokon, po takmer troch

rokoch vyučovania a putovania, prišiel do Jeruzalema na sviatok Paschy.

Nedeľa: Ježiš vchádza na osliatku do Jeruzalema. Zástupy ho vítajú ako Mesiáša (Mk 11)

Pondelok: Ježiš vyháňa z chrámu kupcov (Mk 11)

Utorok: Ježiš vyučuje v chráme (Jn 12). Judáš sa rozhodne, že zradí Ježiša.

Streda: Pokojný deň v Betánii.

Štvrtok: Ježiš a jeho učeníci sa schádzajú v hornej sieni jedného z jeruzalemských domov k poslednej večeri. V noci Ježiša zatknú v Getsemanskej záhrade (Mt 26)

Piatok: Ježiša súdi Annáš, najvyšší kňaz Kajfáš a židovská veľrada – sanhedrin (Mt 26, Mk 14). Potom ho v Herodesovom paláci predvedú pred Piláta (Lk 23) a neskôr pred Herodesa Antipasa. Pilát navrhne, aby Ježiša prepustili, no zástup žiada jeho smrť. Ježiša vedú ulicami mesta na Golgotu (v preklade „lebká“) a tam ho ukrižujú (Mk 15). Ešte prv, ako začne sobota (sabat), pochovajú ho v Jozefovom hrobe (Lk 23)

Nedeľa: Učeníci sa stretnú s Ježišom po jeho zmŕtvychvstani (Lk 24).

MLADÝM GAZDINKÁM

ÚLE

Cesto:

250g prášk. cukru
150g orechov
50g žemľových omrvínok
1 vajce
1 lyžica kakaa
rum, cukor na obalovanie

Plnka:

150g masla
150g prášk. cukru
1 žltok
rum, okrúhle piškóty
čokoláda na obliatie

Postup:

Zmiesime cukor, pomleté orechy, žemľové omrvinky, vajce, kakao, rum (nemusí byť). Vypracované vláčne cesto sformujeme do malých gulôčok, obalíme ich v práškovom cukre a vtlačáme do úľových formičiek tak, aby v nich zostala menšia dutinka. Úle z formičiek vyklopíme a pripravíme si plnku.

Maslo, cukor, žltok a rum do penista vymiešame, natrieme piškóty i dutinky úľov a spolu pospájame. A nakoniec polejeme čokoládou.

Dobrá chuť!

Deti, skúste na chvíľu zatvoriť oči a predstaviť si, že ktosi koho veľmi milujete, kto je veľmi dobrý, láskavý, súcitiaci, kto má dokonca nepochopiteľnú moc, kto vás má nadovšetko rád zrazu začne vraviť že zomrie. Ako by ste sa cítili? A keby zomrel veľmi krutou smrťou a vám by hrozilo, že vás zabijú, ako by ste to prežili? A keby sa ten váš milovaný zrazu zjavil, rozprával sa s vami, dotkol sa Vás, čo by to s Vami urobilo? Asi by ste sa báli, že vás vysmejú - že máte halucinácie! Čo by sa však stalo, keby sa zjavil mnohým ľuďom? Už by vám asi verili. Tak aj Ježiša videlo mnoho ľudí. Ľudia, ktorí ho videli rozprávali všade, kde len mohli o tom čo videli, čo prežili a čoho sa mohli dotýkať. Ale na to, aby sa nebáli rozprávať o tom potrebovali zvláštnu silu. O tom aká to bola sila si však porozprávame až nabadúce.

Otázka pre súťaživých:

1. Porozmýšľaj a napíš čo by si preživil, keby sa to všetko stalo s tvojim najlepším priateľom.
2. Ktorá udalosť je pre kresťanov najdôležitejšia a prečo?
3. Aké cudzie slová sú v texte použité a čo znamenajú?
4. Ktorý skvelý pápež navštívil v tomto období zem, kde žil Ježiš, hoci to bolo pre neho i nebezpečné?

Za peknú odpoveď na minulú súťaž získava knižku Zuzana Žigová z 5.A triedy. Gratulujem.

S Láskou tvoj Mravček Zvedavček.

G.S.

!!!Speváčikom!!!

Bol si tam

1./:Bol si tam, keď bol umučený Pán./
Nezabudni v ťažkej chvíli, že ho všetci opustili.
Bol si tam, keď bol umučený Pán.

2./:Bol si tam, keď klesal pod ťarchou rán./
Nezabudni v ťažkej chvíli, že ho všetci opustili.
Bol si tam, keď klesal pod ťarchou rán.

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na apríl

Sv. omše v týždni

Suchá – pondelok - piatok 18.00; sobota 7.30

Košolná - streda 16.45;

Zvončín - štvrtok 16.45;

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

V pôstne nedele pobožnosť Križovej cesty bude o 14.15

2. apríla – 4. pôstna nedeľa

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

9. apríla – 5. pôstna nedeľa

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

15. apríla – vysluhovanie sviat. zmierenia od 9.00 a 14.00

Suchá 11.30

Suchá 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

16. apríla – Kvetná nedeľa, začiatok Veľkého týždňa

Suchá 7.30 a 10.30, o 10.30 požehnanie ratolestí

Zvončín 9.00

19. apríla – Suchá 7.30

20. apríla – Zelený štvrtok

omša svätenia olejov, Trnava – katedrála 9.30

Suchá 18.00

21. apríla – Veľký piatok, prísny pôst,

slávenie utrpenia a smrti Pána Ježiša

obradu Suchá 17.00, adorácia pri Sv. Oltárnej do 21.00

22. apríla – Svätá sobota,

vyloženie Sv. Oltárnej k celodennej poklone 8.30

Obrady veľkonočnej vigílie – 18.30

23. apríla – Veľkonočná nedeľa, slávnosť

zmŕtvychvstania Pána

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

24. apríla – Veľkonočný pondelok

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

30. apríla – 2. veľkonočná nedeľa

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

Marec v našej farnosti

Pokrstení:

27.II. Michaela Popovičová, Suchá

19.III. Tomáš Chudják, Košolná

Zosnulí:

Viliam Čillag, 26.II.2000 v 78. roku života, Suchá

Eleonóra Krištofovičová, 27.II.2000, v 58. r.ž., Košolná

Cecília Nováková, 27.II.2000, v 75. roku života, Suchá

Blažej Benedik, 5.III.2000, v 77. roku života, Zvončín

Farský mesačník **DUCHOVNÉ OZVENY**

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 0805/901 44.

Zodpovedný redaktor: Jozef Kolpák, farár

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

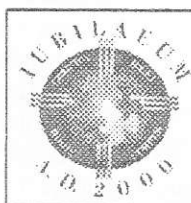
Cena: dobrovoľný príspevok

Anton Fridrich,
13.III.2000,
v 67. roku života,
Suchá

APRÍL 2000

Pôstne a veľkonočné obdobie

So	1	Hugo, biskup
Ne	2	4. pôstna nedeľa
Po	3	Richard, biskup
Ut	4	Izidor, biskup, učiteľ Cirkvi
St	5	Vincent z Ferrari, kňaz
Št	6	Celestín, pápež
Pi	7	Ján Krstiteľ de la Salle, kňaz
So	8	Ema
Ne	9	5. pôstna nedeľa
Po	10	Ezechiel
Ut	11	Stanislav, biskup, mučeník
St	12	Július I., pápež
Št	13	Martin I., pápež, mučeník
Pi	14	Justína
So	15	Fedor
Ne	16	Nedeľa utrpenia Pána (Kvetná)
Po	17	Anicét, pápež
Ut	18	Valér
St	19	Lev IX., pápež
Št	20	Zelený štvrtok
Pi	21	Veľký piatok
So	22	Svätá (Veľká) sobota
Ne	23	Veľkonočná nedeľa
Po	24	Veľkonočný pondelok
Ut	25	Marek, evanjelista
St	26	Klétus a Marcelín, pápež
Št	27	Jaroslav
Pi	28	Peter Chanel, kňaz, mučeník
So	29	Katarína Sienská, panna, učiteľka Cirkvi
Ne	30	2. veľkonočná nedeľa

Jubilejný rok 2000

Výber z kalendárov:

Rímskeho

Celoslovenského

Arcidiecézy Bratislavsko-trnavskej

7.4.

Jubileum učiteľov

10.4.

Jubileum ľudí bez stáleho bydliska, vyhnancom a utečencov

16.4.

10. výročie biskupskej vysviacky Mons. Dominika Tótha a Mons. Vladimíra Filu, pomocných biskupov (1990)

18.4.

Spoločné slávenie sviatosti pokánia s individuálnym rozhršením v katedrálach.

20.-22.4.

Obrady veľkonočného trojdnia

23.4.

Slávnostné veľkonočné bohoslužby; veľkonočné posolstvo Svätého Otca s požehnaním „Urbi et Orbi“. (tel. prenos)